

نقاط ضعف را نادیده بگیرید

۶ فروردین ۱۴۰۰ ساعت ۱۰:۱۲

کارمند سابق ساواک، همچنین گفت: «یک روز نصیری مرا به دفترش احضار کرد و خیلی صمیمانه، ابراز داشت: "ضمن قدردانی از فعالیت‌های تحقیقاتی شما، باید بگویم اعلی حضرت اصلاً میل ندارند گزارشاتی را دریافت کنند که مورد خواست ایشان نمی‌باشد.

اصل تایید امور توسط شاه یکی از اصول مهم حکومتداری پهلوی بود. بدین معنا که تمام امور اعم از چاپ کتب، انتشار روزنامه‌ها، گزارش‌های دولتی و... همه و همه باید به [تایید شاه](#) می‌رسید. در صورتی که گزارش‌ها یا هر گونه خبری که قرار بود به اطلاع عموم برسد، حاوی کوچکترین انتقاد به شاه و حکومت بود، سریعاً [باواکنش شاه](#) مواجه شده و حذف می‌گردید.

«کارمند سابق ساواک، همچنین گفت: «یک روز نصیری مرا به دفترش احضار کرد و خیلی صمیمانه، ابراز داشت: "ضمن قدردانی از فعالیت‌های تحقیقاتی شما، باید بگویم اعلی حضرت اصلاً میل ندارند گزارشاتی را دریافت کنند که مورد خواست ایشان نمی‌باشد. در نتیجه، گزارش‌های شما به چه درد می‌خورند، جز آن که مرا به دردسر بیاندازند؟ چون اصلاً نمی‌دانم با آنها چه کار کنم. به عبارت دیگر، چرا یک چنین چیزهایی باید نوشته شود تا من مجبور گردم آنها را به اطلاع اعلی حضرت برسانم، در حالی که می‌دانم برایشان جالب نیست. به همین دلیل، از شما می‌خواهم تحقیقاتتان را ادامه دهید و همیشه آماده باشید. اما تا زمانی که نگفتم، گزارشی برایم نفرستید."»

نتیجه اخلاقی این ماجرا، این است که شاه مایل نبود سرویس‌های اطلاعاتش، حداقل، در مورد موضوعاتی بسیار حساس، از قبیل افکار عمومی، اطلاعاتی به او بدهند. در این باره، موارد دیگری را هم مشاهده کرده‌ام. به عنوان مثال، در یکی از بازجویی‌هایم، بازپرس دادگاه انقلاب، در پرونده ضخیمی که راجع به من و در ارتباط با فعالیت مؤسسه‌ای که سرپرستی‌اش را عهده دار بودم و بر اساس گزارش انتقادآمیزی از ساواک، در سال ۱۳۴۷ تنظیم شده بود، حاشیه نویسی‌های شاه را نشانم داد: «چرا گزارشات این مؤسسه، بر نقاط ضعف ما متکی است و کارهای بزرگی را که صورت گرفته است، نادیده می‌گیرد؟»

منبع: احسان نراقی، از کاخ شاه تا زندان اوین، ترجمه سعید آذری، تهران، مؤسسه خدمات فرهنگی رسا، ۱۳۷۲، ص ۱۹۴

